

Fiskeridirektoratets Småskrifter

Nr. 1 — 1956

LOV OM SALTVANNSFISKERIENE

av 17. juni 1955, satt i kraft 1. januar 1956 ved Kronprinsregentens resolusjon av 22. desember 1955

Utgitt av
FISKERIDIREKTØREN

BERGEN
A.S JOHN GRIEGS BOKTRYKKERI
1956

Kap. 1. *Lovens virkeområde.*

§ 1. Denne lov gjelder for fiske innenfor den norske fiskerigrense og for fiske som drives utenfor fiskerigrensen ved den norske kyst og på kystbankene av norske statsborgere og innvånere av riket eller av norske selskaper og andre sammenlutninger.

For så vidt angår norske fiskere som nevnt i første ledd kan Kongen bestemme at loven eller bestemmelser gitt i medhold av den, helt eller delvis skal gjelde også for fiske på fjernere farvann.

Kongen kan inntil videre eller for et nærmere fastsatt tidsrom bestemme at loven eller enkelte bestemmelser i den bare skal gjelde innenfor fiskerigrensen.

Loven gjelder ikke for sild- og brislingfisket, makrellfisket og laks- og sjøørretfisket.

§ 2. Vedkommende departement kan tillate at vitenskapelige undersøkelser og praktiske fiskeforsøk på nærmere fastsatte vilkår blir utført uten hensyn til bestemmelsene i denne lov.

§ 3. Når intet annet er uttrykkelig sagt eller går fram av sammenhengen omfatter denne lov også fangst av skalldyr (krepserarter og skjell).

Kap. 2. *Fredningsbestemmelser. Innskrenkning i bruken av visse fangstmåter m. v.*

§ 4. Til beskyttelse og fremme av bestanden av fisk og skalldyr, når internasjonale avtaler gjør det nødvendig, eller for å sikre en rasjonell og forsvarlig utøvelse av de forskjellige fiskerier, kan Kongen for et visst tidsrom eller inntil videre enten i det hele eller for nærmere bestemt område:

- 1) Fastsette minstemål og fredningstid.
- 2) Forby eller gi nærmere forskrifter for bruken av visse redskaper eller fangstmåter.
- 3) Treffe bestemmelse om havdeling mellom forskjellige redskapsgrupper på bestemte områder.
- 4) Forby fiske på visse områder.
- 5) Fastsette maskevidde i not- og garnredskaper og treffe andre bestemmelser om fiskeredskapers dimensjoner og konstruksjon.
- 6) Treffe bestemmelser om hvorledes det skal forholdes ombord med fiskeredskaper som ikke fritt kan nyttes til den fangst som de er skikket for.
- 7) Treffe bestemmelser om største tillatte fangstkvantum for bestemte fiskesorter.
- 8) Forby visse anvendelser av fangsten.

§ 5. Bruk av sprengstoff til fangst av fisk er forbudt. Sprengstoff som kan brukes til fangst av fisk må ikke finnes ombord på fiskeplassene eller på vei til og fra fiskefeltet. Dette gjelder dog ikke nødvendig sprengstoff til fangst av hval og liknende.

§ 6. Under fiske innenfor den norske fiskerigrense og under fiske ved Vest-Grønland med norske fartøyer, er det forbudt fra midnatt til midnatt på søn- og helligdager — 2. påskedag unntatt — å sette og trekke fiskeredskaper og ta opp fisk av not. Herfra gjelder følgende unntak:

1. Redskaper som på grunn av uvær ikke har kunnet tas opp før helligdagsfredningen inntrer, kan trekkes opp på søn- og helligdager. Hvor oppsyn er satt, kan slik trekking ikke finne sted uten at melding herom er gitt til oppsynet.
2. Fiske og opptak av lodde til agn kan finne sted fra kl. 14 på søn- og helligdager.
3. Opptak av fisk fra not kan finne sted fra kl. 14 på søn- og helligdager, når dette er nødvendig av hensyn til markedsføringen.
4. Sportsfiske omfattes ikke av bestemmelsene i denne paragraf.

1. og 17. mai er — med mindre de faller på en søn- eller helligdag — ikke å betrakte som søn- eller helligdag i relasjon til bestemmelsene i denne paragraf.

Den begrensning som er fastsatt i denne paragraf når det gjelder adgangen til fiske på søn- og helligdager, kan Kongen ytterligere innskrenke eller utvide for enkelte distrikter eller enkelte fiskerier.

Kap. 3. Alminnelige regler om orden på fiskefeltet m. v.

§ 7. Fartøyer og båter som deltar i fiske som omfattes av denne lov, skal være slik utstyrt og utrustet at de kan gi de signaler og utføre de handlinger som er påbudt i denne lov eller i forskrifter som er gitt i medhold av loven eller i Sjøveisreglene.

§ 8. Ingen må komme på fiskefeltet med fartøy eller båt som med roret eller på annen måte kan slepe utestående fiskeredskaper med seg.

§ 9. Ingen må utilbørlig sette sine redskaper slik at annen manns redskaper, iler eller fløyt trykkes ned.

§ 10. Ingen må på fiskefeltet plasere fartøy, båt

eller redskaper på sann måte at de skader eller unødig kommer i veien for fiskere som allerede har tatt til med sitt fiske.

Fartøy eller båt som ikke ligger forankret, og som ikke har redskaper ute, skal på oppfordring flytte, hvis de ligger i veien for fiskere som har begynt fisket eller går i gang med å sette ut sine redskaper.

§ 11. Fiske med håndsnøre eller line må ikke drives slik at skade voldes på annenmanns not, og i intet tilfelle nærmere noten enn 25 meter.

§ 12. Det er forbudt å bakke eller manøvrere unødig i nærheten av nøter som står ute. Det er også forbudt å hindre eller ødelegge fangstmulighetene ved skyting, støy o. l.

§ 13. Ingen må på fiskefeltet fortøye fartøy eller båt, slik at trafikken eller andres fangstmuligheter hemmes unødig.

Når fartøy eller båt på fiskefeltet har fortøyning i land, skal det midt på landtauets settes et godt synlig vak. Fra solnedgang til soloppgang skal det dessuten holdes forsvarlig vakt, som i tide gjør fartøyer eller båter som nærmer seg og kan komme i berøring med fortøyningen, merksam på dette.

Fartøy eller båt som er forankret og som er til hinder for notkast, skal på oppfordring flytte, når annen brukbar forankringsplass finnes i nærheten.

§ 14. Ingen må kaste ut anker, dregg eller krake på sann måte at skade ved dette voldes på annenmanns redskaper og ingen må legge sin båt fast i annenmanns ile eller redskap.

§ 15. Den som under trekking av egne redskaper er nødt til å løse fra hinannen eller å kappe en annens redskap, skal knytte det forsvarlig sammen. Kapping av annenmanns redskap, er bare tillatt når redskapene ikke kan løses på annen måte.

§ 16. Den som først begynner å sette ut sine red-

skaper og fortsetter med det uten usedvanlig opphold, har rett til det havområde redskapene krever eller vil omslutte.

Begynner to eller flere lag å sette ut sine redskaper samtidig, har de like rett. Hvis not (heri ikke medregnet trål og snurrevad) og andre redskaper settes ut samtidig, har likevel notredskapene forretten.

Utsetting av snurpenot må foregå til styrbord, slik at settingen begynner til venstre for fiskestimen og at fartøyet svinger (runder noten ut) til styrbord. Som tegn på at settingen av noten begynner, gis et langt støt i fløyten.

§ 17. Den som fisker med drivende redskaper har vikeplikt for faststående redskaper.

§ 18. Det er forbudt å slepe og trekke redskaper gjennom sjøen, hvor det ved dette kan voldes skade på redskaper som står ute.

§ 19. Kongen kan bestemme at fiskeredskaper som står ute skal merkes etter nærmere fastsatte regler for å hindre at de blir beskadiget ved bruk av andre redskaper.

§ 20. Det er forbudt unødig å hemme fiske- og fangstmuligheter ved at gjenstander kastes i sjøen eller blir liggende eller stående igjen på bunnen.

Når industrielle bedrifter forurenses sjøen eller ødelegger fiskefeltet uten at forholdet rammes av første ledd, kan Kongen gi bestemmelser som forbyr eller regulerer dette forhold, når det skjønnes at de fordeler som oppnåes er vesentlig i forhold til de ulemper som voldes ved forbudet eller reguleringen.

Kap. 4. *Berging av redskaper.*

§ 21. Den som under trekking av egne redskaper har andres redskaper sammenviklet med sine, plikter — så fremt det er andre fartøyer på samme

felt — uten opphold og så lenge sammenviklingen finner sted, å gi til kjenne dette ved tydelig signal, hvis form fastsettes av oppsynet.

§ 22. Hvis trekking ikke kan foregå uten at andres redskaper blir påført skade, må trekkingen ikke ta til før det kommer så mange lag til stede at det er forsvarlig å trekke, eller etter at en ved signal som fastsettes av oppsynet, eller på annen måte så vidt mulig har varslet samtlige interesserte. Under trekkingen kan hvert av de lag som deltar, forlange å sette en mann ombord i det eller de fartøyer hvor trekkingen foregår. Er ikke alle eiere til stede, skal om mulig alle redskaper som er viklet sammen, bringes i land av dem som har deltatt i trekkingen. Redskaper som tilhører eiere som ikke har deltatt i trekkingen, skal overleveres eierne, oppsynet eller hvis oppsyn ikke er i virksomhet, til lensmannen innen de frister som er nevnt i § 26.

§ 23. Kan ikke samtlige sammenviklede redskaper bringes i land, blir den gjenværende del å forsyne med forsvarlige iler. Redskapene trekkes så vidt mulig neste sjøværtdag etter at samtlige eiere er forsøkt varslet.

§ 24. Tvist om hvorvidt den som har trukket andres redskaper skal ha godtgjørelse og godtgjørelsens størrelse, kan forlanges avgjort av nærmeste oppsynsfunksjonær sammen med to fiskere oppnevnt av ham. Det samme gjelder tvist om deling av fangst på sammenviklede redskaper. Disse avgjørelser er endelige.

Reglene om ugildhet i domstolslovens §§ 106—108 gjelder tilsvarende for dem som treffer avgjørelse etter denne paragraf.

§ 25. I tilfelle oppsynet deltar i berging av redskaper, avgjør oppsynet hvordan bergingen skal gjennomføres.

§ 26. Den som berger bortdrevet eller tapt redskap (også medregnet redskap som står igjen etter at et felt er forlatt av fiskerne) eller fangstbåter, småbåter eller annet utstyr som tilhører fiskefarkoster, skal så snart skje kan, og i hvert fall innen 48 timer, anmelde bergingen til oppsynet, om slikt er i virksomhet.

Oppsynet skal straks overta det som er berget, snarest mulig kunngjøre bergingen og så vidt mulig sørge for forsvarlig oppbevaring.

Er oppsynet ikke i virksomhet, plikter lensmannen i det distrikt, hvor bergingen fant sted, eller hvor ilandbringelsen av det bergede foregikk, å overta det bergede slik som for oppsynet fastsatt.

Hvor oppsynet ikke er i virksomhet, kan bergeren også selv sørge for forsvarlig oppbevaring av det bergede og bringe bergingen til alminnelig kunnskap ved oppslag eller på annen forsvarlig måte, samtidig som distriktets lensmann underrettes. Melder eier seg ikke innen 14 dager, skal melding skje til lensmannen, som så behandler det bergede etter bestemmelsene i § 29. Den lensmann som mottar slik melding, må alltid underrette lensmannen i det distrikt hvor bergingen har funnet sted.

§ 27. Den som foretar berging som nevnt i § 26 har rett til bergelønn, som ikke må overstige verdien av det som er berget. Berget fangst tilfaller alltid bergeren. For øvrig fastsettes bergelønnen i samsvar med sedvane, eller, hvis det ikke eksisterer noen sedvane, til hva som må anses rimelig. Bergelønn for redskap kan helt eller delvis falle bort, hvis verdien av fangsten må antas å gi rimelig vederlag for bergeren. Bergelønnen fastsettes av oppsynet eller av lensmannen, hvis oppsyn ikke er i virksomhet. Berger og eier kan innen 3 dager etter

at de er blitt kjent med fastsettelsen, bringe avgjørelsen inn for vedkommende oppsynssjef, hvis den er fastsatt av en oppsynsfunksjonær. Er det ikke ansatt oppsynssjef, eller er avgjørelsen fattet av en lensmann, kan avgjørelsen innen samme frist bringes inn for vedkommende politimester. Avgjørelser av oppsynssjefen og politimesteren er endelige. Foranstående bestemmelse om fastsettelsen av bergelønningen gjelder også for berging som foretas av oppsynet.

§ 28. Eieren er ikke forpliktet til å løse inn det som er berget. Det bergede kan ikke bli forlangt utlevert før bergelønn og kostnader er dekket.

Bergeren har ikke krav på å få bergelønningen utbetalt før den er betalt inn av eieren, eller før salg av det bergede har funnet sted. Overtar oppsynet det som er berget, kan dette straks betale ut bergelønn.

§ 29. Hvis ingen melder seg innen 6 uker etter at kunngjøring om bergingen har funnet sted, eller hvis ikke bergelønn og andre utgifter er betalt inne den frist som måtte bli fastsatt i kunngjøringen, kan det bergede selges ved auksjon eller avhendes på annen trygg måte. I tilfelle salg ved auksjon regnes ikke gebyr til statskassen.

Utbyttet av salget etter at kostnadene ved oppbevaring, kunngjøring, bergelønn m. v. er dekket, går etter nærmere bestemmelse til formål som tjener fiskernes sak. Vedkommende departement gir nærmere regler for avelggelsen av regnskap.

§ 30. Utestående redskaper skal være merket med vedkommende fartøys distriktsmerke. Nærmere forskrifter om merkingen kan gis av vedkommende departement eller den dette gir fullmakt.

Kap. 5. *Kontroll og oppsyn. Oppsynsområder og oppsynsdistrikter.*

§ 31. Under de fiskerier som omfattes av denne lov, kan vedkommende departement gi forskrifter for kontrollen med overholdelsen av denne lov og de bestemmelser som er gitt i medhold av loven og kan treffe bestemmelser om opprettelse av særskilte fiskerioppsyn for bestemte kyststrekninger. (Oppsynsområder).

Vedkommende departement eller den dette gir fullmakt, fastsetter når oppsynet trer i virksomhet og når oppsynet skal heves.

32. Vedkommende departement kan tilsette en oppsynssjef som leder oppsynet. Vedkommende departement tilsetter de funksjonærer innen oppsynet som gjør tjeneste i helårsstilling. Det øvrige personale innen oppsynet tilsettes av vedkommende oppsynssjef.

§ 33. For de kyststrekninger hvor oppsyn er opprettet i medhold av § 31, deler oppsynssjefen kyststrekningen inn i oppsynsdistrikter i den utstrekning dette anses påkrevd eller hensiktsmessig. Videre bestemmer oppsynssjefen om oppsynsdistriktene skal utgjøre ett eller flere merkedistrikter, når bestemmelsene om løse merker er truffet i medhold av § 12 i lov av 5. desember 1917 om registrering og merkning av fiskefartøyer.

Hvor oppsynssjef ikke er tilsatt, foretas eventuell inndeling i oppsynsdistrikter av vedkommende departement eller den dette gir fullmakt.

§ 34. Grensene mellom oppsynsdistriktene ute i sjøen fastsettes av de tilstøtende distriktsutvalg i fellesskap etter kompasstrek og med på land eller på annen betryggende måte.

§ 35. Vedkommende departement gir instruks for oppsynets virksomhet.

Kap. 6. Oppsynets virkeområde og myndighet m. v.

§ 36. Oppsynet har som hovedoppgave å påse overholdelsen av bestemmelsene i denne lov, av bestemmelser utferdiget i medhold av loven og overholdelsen av bestemmelser for øvrig i fiskerilovgivningen.

I den utstrekning fisket medfører at det ordinære politi ikke er tilstrekkelig, kan Kongen bestemme at oppsynet også skal ha en videre myndighet.

§ 37. Oppsynssjefen har påtalemyndighet i saker som vedkommer overtredelse av denne lov eller forskrifter gitt i medhold av loven, og dessuten i saker som gjelder forseelser for øvrig i den utstrekning Kongen fastsetter.

Oppsynssjefens påtalemyndighet kan gjøres gjeldende utover den tid oppsynet er i virksomhet, slik at oppsynssjefen har adgang til å forfølge saker som er kommet opp i oppsynstiden, men ikke er pådømt før oppsynet ble hevet.

§ 38 Oppsynssjefen fastsetter hvilke av oppsynsfunksjonærene som skal ha politimyndighet og hvilken myndighet funksjonærene ellers skal ha etter denne lov. Han kan også gi én eller flere oppsynsfunksjonærer rett til å utferdige forelegg, når det gjelder forseelser hvor oppsynssjefen har påtalemyndighet.

§ 39. Når det ikke er tilsatt oppsynssjef fastsetter vedkommende departement eller den dette gir fullmakt hvilke oppsynsbetjenter som skal ha politimyndighet. Oppsynsbetjenten kan også få foreleggsmyndighet for overtredelse av denne lov eller bestemmelser som er gitt i medhold av loven.

Oppsynsbetjenter i disse oppsyn kan også gis foreleggsmyndighet for forseelser for øvrig i den utstrekning Kongen bestemmer.

§ 40. Under særegne omstendigheter kan opp-

synet pålegge fiskere å hjelpe oppsynet med opprettholdelse av ro og orden.

§ 41. Alle fartøyer og båter som skal drive fiske i distrikter hvor oppsyn er satt, skal meldes til oppsynet. Meldingen skal skje før fisket tar til i det oppsynsdistrikt hvor fartøyet eller båten skal ha fast stasjon. Flyttes den faste stasjon til et annet oppsynsdistrikt, skal det snarest mulig gis melding om flyttingen til oppsynet i dette distrikt.

Meldeplikten hviler på fartøyets fører, som ved meldingen skal gi de opplysninger som oppsynet forlanger om fartøy eller båt, om mannskap, redskap og utstyr m. v.

§ 42. For å unngå trafikkopphoping kan oppsynet pålegge kjøpefartøyer og fartøyer og båter som deltar i fisket å forlate et havneområde eller pålegge disse å ta opphold i nærmere angitt havn.

§ 43. Tivstigheter som reiser seg av fisket eller står i forbindelse med det, bør tjenestemennene i oppsynet så vidt mulig søke å løse i minnelighet i samsvar med hva rett og billighet tilsier. En oppsynsfunksjonær skal ikke mekle når han er i en slik stilling som nevnt i domstollovens § 106, eller når det foreligger andre særegne omstendigheter som er skikket til å svekke tilliten til hans uhildethet.

§ 44. Et forlik som er kommet i stand ved oppsynets bistand, har virkning som en rettskraftig dom, når det er skrevet under av partene og underskriften er bekreftet av en oppsynsfunksjonær. Den som er forpliktet etter forliket, kan under fullbyrdselen gjøre gjeldende at forliket er ugyldig av disse grunner.

- 1) Når det ikke er bindende som overenskomst,
- 2) når det er tvetydig eller selvmotsigende,
- 3) når det er inngått under medvirkning av en oppsynsfunksjonær som var inhabil, og det gjøres sannsynlig at dette har hatt innflytelse på forliket,

4) når oppsynet under meklingen har hevdet en rettsopplfatning som er åpenbart uriktig eller har villedet partene, og det gjøres sannsynlig at dette har hatt innflytelse på forliket.

§ 45. Blir partene enig om å avgjøre tvistespørsmål i slike saker som er nevnt i § 43 ved voldgift, er oppsynsfunksjonærene i det oppsynsdistrikt det gjelder, forpliktet til å overta vervet som oppmann om det blir krevd. Likeså til å søke oppnevnt voldgiftsmenn — i det antall og så vidt mulig fra den eller de kommuner partene måtte ønske — for å få saken behandlet etter reglene i tvistemålslovens kap. 32.

Når påstandsbeløpet ikke overstiger kr. 1 000, og kravet er oppstått under fiske som det er anordnet særskilt oppsyn for etter denne lov, kan fordringshaveren forlange at tvisten avgjøres av en voldgiftsrett med oppsynssjefen eller en av oppsynssjefen bemyndiget oppsynsbetjent som formann og to av formannen oppnevnte fiskere som øvrige medlemmer. Begjæringen, om avgjørelse ved voldgift må fremsettes før oppsynet heves. Reglene i tvistemålslovens kap. 32 får tilsvarende anvendelse så langt det passer.

Hvor oppsyn ikke er anordnet, påhviler de plikter som er nevnt i første og annet ledd henholdsvis den lensmann i det distrikt hvor tvisten er oppstått eller hvor saksøkte bor.

Medlemmene av voldgiftsretten har krav på vanlig skyss- og kostgodtgjørelse. Daggodtgjørelsen fastsettes av Kongen.

Utgiftene ved voldgiften bæres av den part voldgiftsretten pålegger det, eller av begge parter etter voldgiftsrettens fordeling.

§ 46. Enhver som skriftlig eller muntlig innkalles til å møte for oppsynet i anledning saker som oppsynet har til behandling etter denne lov, plikter

straks å møte, dersom vedkommende ikke oppholder seg mer enn 5 km fra møtstedet. Den som uteblir, kan hentes.

De som er kalt inn, plikter å avgi forklaring med de unntak som følger av straffeprosesslovens §§ 176–178, 180 og 255 samt tvistemålslovens §§ 204–209.

Den som oppsynet skriver til i private saker som en har under behandling, plikter å svare innen 14 dager etter at brevet er mottatt, dersom svar er forlangt.

Kap. 7. Tilsynsmenn og utvalg.

§ 47. For fiskerier hvor oppsyn er opprettet i henhold til § 31 og ellers hvor fiskeforholdene gjør det påkrevd, kan vedkommende departement treffe bestemmelser om at det for en sesong eller inntil videre for en eller flere redskapsklasser blant fiskerne skal velges tilsynsmenn og utvalg etter reglene i §§ 48–54.

Er oppsyn opprettet, velges tilsynsmenn og utvalg for oppsynsdistriktene. Hvor fiskeforholdene tilsier det, kan utvalgsformannen (jfr. § 53) bestemme at to eller flere oppsynsdistrikter skal danne ett utvalgsdistrikt.

Er oppsyn ikke opprettet, fastsetter departementet grensene for de distrikter som skal omfattes av ordningen og gir nærmere regler om valget.

§ 48. Ved valg av tilsynsmenn kan oppsynssjefen inndelegge oppsynsdistriktet i flere valgdistrikter når dette ansees hensiktsmessig.

Valget skal finne sted når hovedmassen av fiskerne antas å være kommet til stede. Stemmeberettiget er fartøyførere i distriktet, som er til stede og som innen kl. 20 dagen før valgets avholdelse har meldt seg til oppsynet i henhold til § 41.

Oppsynet fastsetter tid og sted for valget. Kunn-

gjøring om valget skjer ved oppslag 2 dager før avholdelsen. Valget styres av en oppsynsbetjent utpekt av oppsynssjefen. Oppsynsbetjenten fører protokoll over valget.

Ingen kan avgi stemme i mer enn ett distrikt under samme års fiske.

§ 49. Det skal velges en tilsynsmann for hvert 10. fartøy eller båt av den eller de redskapsklasser som det er opprettet tilsynsmann- og utvalgsordning for og like mange varamenn. Hver redskapsklasse velger sine tilsynsmenn.

Valgbestyreren skal senest ved valgforretningens begynnelse kunngjøre hvor mange tilsynsmenn og varamenn som blir å velge for oppsynsdistriktet. Avstemningen skjer skriftlig eller muntlig etter bestemmelse av valgbestyreren særskilt for hver redskapsklasse.

§ 50. Tilsynsmennene har ikke krav på godtgjørelse. De fungerer som tilsynsmenn innen hele oppsynsområdet så lenge oppsynet er i virksomhet og inntil nytt valg er holdt.

Den som har fungert som tilsynsmann i 2 år etter hinannen, kan nekte å ta imot gjenvalg i like lang tid.

§ 51. Tilsynsmennene skal representere fiskernes interesse i å opprettholde ro og orden på fiskefeltet og skal ved veiledning og advarsel søke å hindre overtredelser av de bestemmelser som er gitt i denne lov.

§ 52. Valg av utvalg finner sted innen 8 dager etter valget av tilsynsmenn. Valg av utvalgsmedlemmer foretas av de valgte tilsynsmenn.

Det velges 2 utvalgsmedlemmer for hver redskapsklasse som der er valgt tilsynsmenn for. For utvalgsdistrikter som består av flere oppsynsdistrikter, velges i hvert oppsynsdistrikt en representant for hver redskapsklasse. Valget bestyres av en opp-

synsbetjent utpekt av oppsynssjefen. Oppsynsbetjenten fastsetter tid og sted for valget og kunngjør dette ved oppslag innen 2 dager før avholdelse av valget. Ved valgforretningens begynnelse skal oppsynsbetjenten kunngjøre hvor mange menn der skal velges. Avstemningen skjer skriftlig eller muntlig, og over alle avstemninger føres protokoll. Utvalgsmedlemmene fungerer inntil nye utvalgsmedlemmer er valgt. Den som har fungert som utvalgsmedlem i 2 år, kan nekte å motta gjenvalg i like lang tid.

§ 53. For samtlige utvalg i oppsynsområdet skal der være en felles formann som blir oppnevnt av Kongen.

Kongen kan også bestemme at det for hele oppsynsområdet skal være et fellesutvalg og gi nærmere regler for dettes sammensetning.

§ 54. Vedkommende departement kan når oppsyn er satt, treffe særlige bestemmelser om valg og valgordning for redskapsklasser som først begynner sitt fiske senere enn tidspunktet for de ordnære valg, og ellers — når forholdene tilsier det — supplere eller endre de fastsatte valgeregler.

Departementet kan gi nærmere regler om utvalgenes organisasjon og virksomhet.

§ 55. I den utstrekning bestemmelser ikke er truffet i medhold av denne lovs § 4, kan det av utvalget for dets distrikt ved vedtekt treffes nærmere bestemmelser med hensyn til utøvelsen av fisket for å hindre kollisjoner mellom de forskjellige redskapsklasser og for å sikre et rasjonelt fiske.

Disse bestemmelser kan gå ut på:

- 1) Deling av havstrekning mellom brukerne av de forskjellige redskaper,
- 2) regler for setting og trekking av redskaper og bestemmelser om når utsetting og trekking kan finne sted, herunder bestemmelser om signal,

- 3) fastsettelsen av tidspunktet for utseiling til fiskefeltet, herunder bestemmelser om signal,
- 4) forbud mot opphold på fiskefeltet til visse tider,
- 5) regler for redskapers belastning,
- 6) regler for redskapers merking i den utstrekning merkingsregler ikke er fastsatt etter lovens § 30,
- 7) andre regler som tar sikte på å sikre orden på fiskefeltet. Slike regler som nevnt under punkt 7, kan ikke settes i kraft før de er godkjent av vedkommende departement.

Vedtekter som berører samtlige redskapsklasser, fastsettes av det samlede utvalg. Ellers fastsettes vedtektene av utvalgsmedlemmene for de redskapsklasser som bestemmelsene angår.

Utvalget er beslutningsdyktig når formannen og minst halvparten av de utvalgsmedlemmer som skal være med og treffe beslutninger, er til stede. Ved stemmelikhet gjør utvalgsformannens stemme utslaget.

Vedtektene kunngjøres av oppsynet ved oppslag eller på annen betryggende måte. De trer i kraft 2 døgn etter at kunngjøringen har funnet sted, hvis det i vedtektene ikke er bestemt en senere ikrafttreden. Hvis ikke annet er bestemt i vedtektene gjelder disse inntil de oppheves eller endres.

En utvalgsvedtekt kan av minst 10 deltakere i en redskapsklasse, når den er fastsatt av representanter for en annen redskapsklasse, eller av minst 5 av en redskapsklasse som ikke er representert i utvalget, innankes for vedkommende departement innen 2 uker etter dens ikrafttreden. Anken sendes utvalgsformannen, som forelegger saken med sin uttalelse for vedkommende departement. Anken har ikke oppsettende virkning.

Enhver er forpliktet til å overholde de forskrif-

ter som gjelder i et utvalgsdistrikt, selv om vedkommende ikke er innmeldt i dette distrikt.

§ 56. Et utvalg kan ikke treffe regulerende bestemmelser etter § 55 om bruken av redskaper som ikke tidligere har vært nytt under vedkommende fiske, men skal etter eget tiltak eller etter krav fra departementet gi uttalelse om slike spørsmål for at det i tilfelle kan treffes bestemmelser etter § 4.

Hvis utvalgsformannen finner det nødvendig av hensyn til orden på fiskefeltet, kan han legge ned foreløpig forbud eller utferdige foreløpige regulerende bestemmelser for bruken av redskaper som ikke tidligere har vært nytt under vedkommende fiske, og i den utstrekning det er nødvendig, endre gjeldende vedtektsbestemmelser for andre redskaper. For kunngjøring og ikrafttreden gjelder samme bestemmelser som fastsatt for utvalgsvedtekter.

Utvalgsformannens beslutning skal straks forelegges for vedkommende departement, og det avgjøres i henhold til denne lovs § 4 om forbudet eller bestemmelsen skal opprettholdes, endres eller oppheves. I den bestemmelse som blir truffet, eller i senere bestemmelser kan den fremtidige regulering straks eller etter en viss tid overlates til valgene overensstemmende med reglene i § 55.

§ 57. Hvor fellesutvalg er opprettet i henhold til § 53, skal dette utøve den myndighet som er lagt til utvalgsformannen i § 56, 2. ledd og skal videre avgi uttalelse angående anke over vedtekter utferdiget av distriktsutvalgene, jfr. § 55, 6. ledd.

Fellesutvalget kan gis fullmakt av departementet til å gi bestemmelser etter § 55, annet ledd nr. 1—7 med gyldighet for hele oppsynsområdet.

Utvalget skal søke de forskjellige distriktsutvalgs vedtekter best mulig sammenarbeidet og avpasset etter hverandre og på eget initiativ eller på anmodning gi uttalelse til fiskeriadministrasjonen

om spørsmål i forbindelse med utøvelsen av fisket i området.

Vedkommende departement kan gi nærmere regler om fellesutvalgets organisasjon og virksomhet.

Kap. 8. *Fiskedommere.*

§ 58. Kongen eller den han gir fullmakt kan tilsette en eller flere fiskedommere for den tid oppsynet er i virksomhet. Som fiskedommere bør som regel fungere en eller flere av distriktets herreds- eller byrettsdommere.

Kongen eller den han gir fullmakt, fastsetter grense for det distrikt som hver fiskedommer skal ha som virkeområde.

§ 59. Fiskedommeren fungerer som underdommer i de saker hvor oppsynet har påtalemyndighet.

Oppsynssjefen bestemmer om saker som ikke er sluttet før oppsynet blir hevet, skal stå ut til neste års fiske eller fortsettes ved ordinær rett.

§ 60. Private saker om tvistigheter som reiser seg av fisket eller står i forbindelse med det, kan hvis ikke annet følger av tariffavtale eller ufravikelig lovbestemmelse, bringes inn for vedkommende fiskedommer, hvis saksøkte oppholder seg i hans jurisdiksjon når stevning kommer til retten, eller der ellers er verneting for saken i hans jurisdiksjon. Forliksmekling er da ikke nødvendig.

Under hovedforhandlingen deltar to domsmenn.

Rettsgebyrene i slike saker er de samme som for ordinære saker i første instans.

§ 61. For så vidt angår tvistigheter som nevnt i § 60, første ledd, kan fiskedommeren også utøve den myndighet som ellers er lagt til namsretten.

§ 62. Sjøforklaringer, sjørettsbesiktigelser og sjørettstakster som refererer seg til forhold som har funnet sted under fisket, kan begjæres avholdt av fiskedommeren.

§ 63. Saker som blir overdradd fiskedommeren til behandling, skal fremmes uten unødige opphold. Er fiskedommeren også herreds- eller byrettsdommer, skal saker som blir overdradd ham, fremmes foran andre embetsforretninger.

Kap. 9. Om ulovlig fiskefangst.

§ 64. Fisk og skalldyr som er fanget i strid med bestemmelsene i denne lovs kap. 2 eller med fredningsbestemmelser gitt i medhold av loven, skal straks kastes på sjøen.

Det er forbudt å kjøpe eller på annen måte ta imot fisk og skalldyr under fastsatt minstemål eller som er fanget i fredningstiden eller som vedkommende kjøper eller mottaker må forstå er fanget med ulovlig redskap.

Det er forbudt å føre inn eller bringe i land fra utenlandsk skip i fredningstiden fisk og skalldyr som er fredet her i landet.

Fiskeridirektøren fastsetter nærmere forskrifter for omsetning i fredningstiden av fisk og skalldyr som er fanget i lovlig tid.

Kap. 10. Erstatning.

§ 65. Enhver som gjør skade på redskaper som står i sjøen for fangst, skal erstatte den skade som blir voldt — også tap av fangst og avbrekk i fisket — selv om det ikke er handlet uaktsomt.

Retten kan helt eller delvis fritta for erstatningsplikt etter første ledd, hvis den skadegjørende godtgjør at han er uten skyld i skaden.

§ 66. Den som under konkurranse om fangstmuligheter foretar handlinger som etter god skikk og bruk blir ansett som utilbørlige, skal erstatte den skade som voldes.

§ 67. For skadeserstatning etter denne lov og for

ansvar som følge av sammenstøt mellom fiskefartøyer, hjelpefartøyer, fartøyer som deltar i føring av fisk eller andre fartøyer som deltar i fisket, gjelder ikke bestemmelsene om ansvarsbegrensning i lov om Sjøfarten av 20. juli 1893 kap. 10.

Krav på skadeserstatning som nevnt i første ledd, er begrenset til verdien av det skadevoldende lags fartøy, båter, redskaper og fangst, med mindre skaden er voldt forsettlig eller grovt uaktsomt. Ansvarsbegrensningen gjelder også overfor den personlige skadevolder.

For kravet has panterett i det skadevoldende lags fartøy, båter, redskaper og fangst. Reglene om sjøpant i lov om Sjøfarten av 20. juli 1893, kap. 11, gjelder tilsvarende. Med hensyn til prioritet er kravet likestilt med de krav som er nevnt i sjøfartslovens § 267 nr. 4.

Panterett i fangst faller bort når fangsten er levert, men fordringshaveren får i stedet panterett i salgssummen.

§ 68. For skade oppstått under fiske utenfor den norske fiskerigrense gjelder reglene i dette kapitel bare i forhold til norske skadelidte som nevnt i § 1, første ledd.

Ved overenskomst med fremmed stat kan Kongen under forutsetning av gjensidighet bestemme at reglene i dette kapitel skal gjøres gjeldende i forhold til utenlandske skadelidte.

Kap. II. *Straff og inndraging.*

§ 69. Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne lov eller av forskrifter som er gitt i medhold av loven eller medvirkning til slik overtredelse, blir straffet med bøter for så vidt handlingen ikke rammes av et strengere straffebud.

§ 70. Fartøy, båt og redskaper som har vært nyt-

tet ved en straffbar overtredelse av denne lov eller av forskrifter gitt i medhold av loven, kan ved dom inndras hos den skyldige eller den han har handlet på vegne av, uten at straffesak behøver å være reist eller å kunne reises mot noen. Det samme gjelder ulovlig gjort fangst. I stedet for tingene selv kan deres verdi helt eller delvis inndras.

Er det handlet i strid med § 6, skal inndragning av fangsten eller fangstens verdi alltid finne sted.

Blandes lovlig og ulovlig gjorte fangster sammen, kan samtlige sammenblandede fangster inndras.

Inndragning etter denne paragraf er ikke straff.

§ 71. Forseelse mot denne lov kan ikke påtales senere enn 6 måneder etter at den har funnet sted.

Kap. 12. Lovens ikrafttreden.

§ 72. Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Fra samme tidspunkt oppheves:

Rescript av 23. april 1728 ang. at Hummer-Fiskeriet er enhver tilladt.

Placat av 13. oktober 1797 som tillader alle fiskende i Norge at udsætte deres Garn, baade Lørdags Aften og de Aftener der foregaa Søn- og Heligdagene.

Forordning av 24. juli 1801 angaaende nogle Bestemmelser til Brygdefiskeriets bedre Drift og Fremme i Søndre Bergenhus Amt.

Lov av 3. august 1897 angaaende Saltvandsfisket i Finnmarken unntatt §§ 1, 2, 29, 45, 46, 47 og 48.

Lov av 3. august 1897 angaaende Fiskerier i Nordlands og Tromsø Amter med tilleggslov av 4. juli 1912 nr. 1.

Lov av 6. august 1897 angaaende Skreifiskeriene i Lofoten.

Lov av 21. mai 1898 om Fangst af Størje.

· Lov av 1. juli 1907 om vaartorskefiskeriet ved Romsdals amts kyst og fjorde.

· Lov av 3. juli 1909 om fiskerier i Søndre og Nordre Trondhjems amter.

· Lov av 28. juni 1913 om torskefiskeriene i Stavanger, Søndre og Nordre Bergenhus amter.

· Lov av 23. mars 1923 om fredning av hummer.

· Lov av 29. mars 1935 om forbud mot bruk av sprengstoff til fangst av saltvannsfisk.

· Lov av 17. juni 1937 om merking av fiskereds- skaper.

· Midlertidig lov av 6. mai 1938 om fredning av saltvannsfisk.

· Videre oppheves fra denne lovs ikrafttreden alle bestemmelser som er utferdiget i medhold av for- annevnte lover og i medhold av lover som foran- nevnte lover har avløst.